

ЖЕППО

На хылядо и четырестотинъ и осемдесят....

ГУБЕТТА, [отъ единъ жгъль на театрото]

На хылядо и четырестотипъ и девятдесет и осемъ.

ЖЕППО

Да, да, имашь право. Въ една срѣда вечеръ срѣщу четвъртакъ....

ГУБЕТТА

Не. Въ единъ вторникъ вечеръ срѣшо срѣда.

ЖЕППО

Имашь право. — Тъзи вечеръ, проче, единъ каикчія който бѣше привѣзъ варкѣ-тѣ си въ прибрѣжето на Тибръ, изподъ църквата Святы-Хиеронимъ, за да приглежда стокѫтѣ, видѣлъ едно страшно приключение. Часътъ билъ около петь прѣзъ нощъ-та. Каикчія-та съглѣда че идатъ, по пътъ на лѣво отъ църква-та, двама хора пѣши кои-то глѣдахѫ насамъ-нататъкъ съ беспокойствіе; послѣ дойдохѫ еще двама, и най-сетиѣ трима: всички-тѣ бѣхѫ седемъ души. Единъ само измежду тѣхъ бѣше на конь. Нощъ-та бѣше доста тъмна. Сички-тѣ кащи, кои-то ся памиратъ по-край Тибръ, бѣхѫ изгасили свѣщи-тѣ и само на единъ прозорецъ ся виждаше една малка свѣтлина. Седмината человѣци ся приближихѫ до рѣкѫтѣ. Ози, който яздеши, обирна коня си съ заднище-то къмъ Тибръ; тогызъ каикчія-тѣ видѣлъ че висехѫ на сапѣ-та на конь-тѣ отъ едната страна крака, а отъ другата глава и рѣцѣ, — въ единъ думѣ, тѣло-то на убытъ человѣкъ. Догдѣто двама отъ другары-тѣ имъ вар-